

Γαλάτεια Καζαντζάκη

ΑΜΑΡΤΩΛΟΝ

*Στη Σμύρνη Μέλπω, Ηρώ στη Σαλονίκη,
στο Βόλο Κατινίτσα έναν καιρό.
Τώρα στα Βούρλα με φωνάζουν Λέλα.*

*Ο τόπος μου ποιος ήταν, ποιοι οι δικοί μου
– αν ξέρω ανάθεμά με.
Σπίτι, πατρίδα έχω τα μπορντέλα.*

*Ως κι οι πικροί μου χρόνοι, οι παιδικοί μου,
θολές, σθησμένες ζωγραφιές
κι είν' αδειανό σεντούκι η θύμησή μου.*

*Το σήμερα χειρότερο απ' το χτες
και τ' αύριο απ' το σήμερα θε να 'ναι.
Φιλιά από στόματ' άγνωστα, βρισιές
κι οι χωροφύλακες να με τραβολογάνε.*

*Γλέντια, καβγάδες ως να φέξει,
αρρώστιες, αμφιθέατρο, Συγγρού
κι ενέσεις 606.*

*Πνιγμένου καραβιού σάπιο σανίδι,
όλ' η ζωή μου του χαμού.*

*Μ' από την κόλασή μου σου φωνάζω:
εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω...*